

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Serghei Vicev,
reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Serghei Vicev împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional
Taraclia” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție,
încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului
moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

*(Dosarul nr. 2ra-471/25
Nr. PIGD 2-23074260-01-2ra-29082025)*

Recursul este vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, întrucât recurentul se limitează la formularea unor critici generale față de soluția instanței de apel, fără a indica în mod concret care dintre ipotezele expres și limitativ prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) din Codul de procedură civilă ar fi aplicabile în speță, ceea ce pune în discuție respectarea cerințelor de admisibilitate ale recursului.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Taraclia (A. Scripcenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Sud, sediul Cahul (N. Bondarenco, I. Gorlenco,
S. Pilipenco)

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni
Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 mai 2023, Serghei Vicev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional Taraclia” (în continuare I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”) privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, la 10 ianuarie 2011, prin Ordinul nr. 03-K, emis de directorul I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, Jelev V. G., a fost angajat în calitate de economist, cu plata tarifului de 1,0, pe perioada de probă de trei luni.

3. Totodată, la aceeași dată, între el și I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 02/2011 prevăzând perioada de probă de la 10 ianuarie 2011 până la 10 aprilie 2011, inclusiv. Iar, la 01 aprilie 2011, între el și I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” a fost întocmit acord adițional la contract individual de muncă nr. 02/2011 din 10 ianuarie 2011 cu nr. 1, privind angajarea sa în funcție de economist pe perioadă nedeterminată începând cu data de 11 aprilie 2011.

4. În continuare, reclamantul a susținut că la 11 aprilie 2011 prin Ordinul nr. 31-K, directorul I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, Jelev V. G., a modificat clauzele contractului individual de muncă, în partea ce ține de perioada de probă pe perioada nedeterminată.

5. La 03 ianuarie 2022, prin Ordinul nr. 1-II, emis de director interimar al I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, Talasimova A., a fost transferat din funcție de economist în funcție de specialist de achiziții publice de asistență medicală de ambulator cu tarif de 0,5 și specialist în achiziții publice în staționar la 0,5 ratei, începând cu aceeași dată.

6. La 03 ianuarie 2022, prin Ordinul nr. 1-II, directorul interimar al I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, Talasimova A., a completat Ordinul nr. 1-II din aceeași dată, fiind angajat în funcția de specialist în achiziții publice

pentru asistența medicală specializată de ambulator, cu un salariu de 100% din 0,25 din rata funcției cumulate, pentru perioada vacantă începând cu 03 ianuarie 2022.

7. La 27 februarie 2023, directorul I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” Artur Covaci, a emis în mod ilegal Ordinul nr. 23 cu privire la schimbarea specialistului în achiziții publice, din motivul concedierii lui în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, și s-a ordonat efectuarea primirea-predarea bunurilor materiale și nemateriale din biroul specialistului în achiziții publice al I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”.

8. Iar, la 28 februarie 2023, directorul I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” Artur Covaci, a emis Ordinul nr. 18-II privind concedierea sa în temeiul art.86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, începând cu data de 28 februarie 2023.

9. Reclamantul a conchis că a fost concediat neîntemeiat, deoarece a respectat Standarde naționale de contabilitate și nu avea dreptul să denatureze situațiile financiare, la emiterea proiectului cu fondul japonez „Kusanone” în baza raportului întocmit. Totodată, a menționat că, el niciodată nu a gestionat mijloace bănești, ci doar pregătea raportul cu privire la primirea grantului din partea fondului japonez „Kusanone”.

10. În context, a susținut că la 27 februarie 2023, a fost invitat de către directorul I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” Artur Covaci la discuție, în cadrul căreia i-a fost propus să se elibereze din funcție din inițiativa proprie, motivând faptul că directorul nu poate să continue să lucreze împreună cu el, iar în caz de dezacord va fi concediat în legătură cu pierderea încrederii.

11. Subsecvent, a menționat că, în cadrul I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” a activat începând din 10 ianuarie 2011 și în toată această perioadă nu a fost tras la răspundere disciplinară, a beneficiat de diplomă de merit din partea Consiliului Raional Taraclia, precum și diplome de merit de la Spitalul Central.

12. De altfel, reclamantul a punctat că la 27 februarie 2023, i s-a adus la cunoștință Ordinul nr. 23 cu privire la desfășurarea transmiterii-primirii în legătură cu schimbarea persoanei responsabile și preconizata lui concediere în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, specialist în achiziții publice.

13. După refuzul său de a depune cerere de eliberare din funcție din propria inițiativă, prin Ordinul nr. 18-II din 28 februarie 2023, a fost concediat din funcția de specialist în achiziții publice, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii. De acest Ordin a luat cunoștință, indicând că, nu este de acord cu concedierea.

14. În continuare, reclamantul a menționat că, în perioada noiembrie-decembrie 2022, a lucrat la un proiect în limba engleză cu fondul „Kusanone” din Japonia, privind furnizarea de utilaje pentru laborator pentru I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, în valoare de 42856 dolari SUA. Proiectul a fost finalizat cu succes și aprobat. Acesta a fost semnat de directorul instituției,

Artur Covaci, și transmis consultantului Ministerului Sănătății al Republicii Moldova, iar după verificarea proiectului, a fost înaintat Ambasadei Japoniei în Republica Moldova.

15. Reclamatul a adăugat că, în cadrul procesului de acumulare a actelor, a fost solicitat un raport financiar suplimentar pentru anul 2022, conform modelului prezentat. La solicitarea directorului Artur Covaci, a întocmit raportul, indicând însă că nu a fost de acord ca informațiile privind veniturile și cheltuielile I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” pentru anul 2022 să fie prezentate fondului „Kusanone”.

16. Complementar, a indicat că la 26 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice, din partea fondului „Kusanone” a parvenit un mesaj, prin care s-a solicitat prezentarea raportului cu privire la bugetul pentru anii 2021-2022, conform modelului prezentat. Acest mesaj a fost transmis directorului Artur Covaci, pentru repartizarea spre executare către persoane responsabile. Ulterior, prin intermediul poștei electronice la 01 februarie 2023 a parvenit documentul denumit – Financial report Русский 22, care nu a fost semnat. Raportul cu privire la venituri și cheltuieli a fost întocmit în limba rusă, calculele fiind efectuate în lei, ce nu corespundea formularului prezentat de fondul „Kusanone” și Anexei nr. 4 al Ordinului Ministerului Sănătății nr. 29/2-A din 20 ianuarie 2021. La examinarea detaliată a acestui document s-a constatat că, pentru anul 2022 au fost indicate active cu titlu gratuit în sumă de 1363000 de lei, iar la cheltuieli a fost indicat transmiterea fondatorului, la sumă de 1933000 de lei. La examinarea temeiniciei datelor prezentate, contabilul-șef Maria Paslari, a comunicat că merge vorba despre utilajul medical. El însă a pus la îndoială veridicitatea și temeinicia datelor din raportul financiar pentru anul 2022, totodată, și-a exprimat dezacordul cu aceste date și la întâlnirea cu directorul instituției medicale Artur Covaci. Din motiv că nu s-a ajuns la un consens cu conducerea, a telefonat personal reprezentantul fondului „Kusanone” și i-a comunicat despre imposibilitatea de a prezenta raportul financiar pentru anul 2022, din motivul că au fost indicate date neîntemeiate cu privire la venituri și cheltuieli. Însă, reprezentantul fondului i-a comunicat că fondul nu oferă consultații prin telefon, și s-a solicitat prezentarea raportului financiar conform formularului. Ulterior, informațiile întocmite în comun au fost expediate în termen.

17. În opinia reclamantului Serghei Vicev, raportul de serviciu nr. 014 din 09 februarie 2023, anexat la Ordinul de concediere, nu este temei pentru concediere și nu se referă la activitatea sa conform funcției deținute.

18. Astfel, la 20 aprilie 2023, s-a adresat directorului I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, Artur Covaci, solicitând prezentarea copiilor documentelor care confirmă temeiurile concedierii sale.

19. La 15 aprilie 2024, directorul I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, Artur Covaci, i-a răspuns la cerere, menționând că temeiurile de concediere au servit acțiunile lui față de reprezentanții fondului „Kusanone”. Totodată, a fost

invocat un motiv suplimentar de concediere, și anume introducerea datelor vădit neîntemeiate cu privire la lipsa documentației de proiectare, ce ține de participarea la concurs a instituției medicale, cu privire la aprovizionarea instituției a surselor de energie alternative, însă, această solicitare a fost întocmită încă în luna august 2022. Astfel, cererea de participare la concurs privind aprovizionarea instituției cu surse de energie alternative, din partea fondului „PUND”, a fost întocmită de el și semnată de directorul Artur Covaci la 22 august 2022, fiind expediată conform destinației. În anexa la cerere, la pct. 2 „Informații cu privire la clădire”, trebuia indicată existența pașaportului tehnic al clădirii. Datele privind documentația de proiectare nu au fost prezentate de el, întrucât acestea nu erau solicitate prin cerere.

20. Din aceste considerente reclamantul a reiterat că, nu a putut fi concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, deoarece a fost responsabil de organizarea procesului de achiziții publice și nu a gestionat bunuri materiale și mijloace financiare.

21. Totodată, în susținerea cererii de chemare în judecată, Serghei Vicev a enunțat că la 20 aprilie 2023, s-a adresat organului sindical al I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” pentru a afla poziția acestuia.

22. La 28 aprilie 2023, a primit răspunsul, anexat Extrasului din proces-verbal nr. 62/2 al ședinței comitetului sindical, potrivit căruia cererea directorului I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, Artur Covaci, privind concedierea lui, a fost examinată și respinsă, motivându-se că el nu a fost supus niciunei sancțiuni disciplinare.

23. Astfel, în opinia reclamantului, concedierea sa este neîntemeiată, deoarece nu au fost constatate abateri comise de el în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu și în Ordinul de concediere nu au fost prezentate probe, ce ar demonstra care încălcare concretă a fost comisă de el și a servit ca temei pentru concedierea sa.

24. De altfel, Serghei Vicev a susținut că acțiunile ilegale ale directorului I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” Artur Covaci cu privire la concedierea lui, i-au cauzat suferințe morale și umilință, luând în considerare stagiul profesional de 34 de ani, în cadrul căruia a ocupat funcții publice în organele de control ale Republicii Moldova și anume, revizor al Spitalului Central, revizor al Inspecției Financiare Raionale Taraclia și timp de 9 ani a ocupat funcția de auditor a Curții de Conturi a Republicii Moldova.

25. Aici, a relevat că, în perioada de activitate în oricare din organele susmenționate nu a avut sancțiuni disciplinare, a încercat întotdeauna să-și ridice calificarea sa profesională, precum și să-și exercite atribuțiile de serviciu în mod cinstit și profesional. Astfel, în urma concedierii a suferit moral, iar faptul concedierii i-a afectat reputația profesională.

26. Totodată, ca urmare a concedierii, aflându-se la vârsta pre-pensionară, a devenit șomer și s-a confruntat cu dificultăți în găsirea unui alt loc de muncă, ceea ce a generat probleme materiale pentru familia sa.

27. În final, având în vedere cele expuse, Serghei Vicev a solicitat anularea Ordinului nr. 18-II din 28 februarie 2023 „Cu privire la concediere – desfacerea contractului individual de muncă din inițiativa administrației” privind funcția sa de specialist în achiziții publice, restabilirea în funcția deținută și încasarea de la I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, în beneficiul său, a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 28 februarie 2023 până la ziua restabilirii, a prejudiciului moral echivalent unui salariu mediu și a cheltuielilor de judecată aferente asistenței juridice.

28. Ulterior, Serghei Vicev a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, prin care a solicitat încasarea de la I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia” în beneficiul său a unui salariu mediu în sumă de 15427,30 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 10000 de lei.

29. Prin hotărârea din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Vicev s-a respins ca neîntemeiată.

30. La 19 aprilie 2024, Serghei Vicev a depus cerere de apel, completată la 10 iulie 2024 împotriva hotărârii din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii sale de chemare în judecată.

31. Prin decizia din 18 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, s-a respins cererea de apel declarată de Serghei Vicev și s-a menținut hotărârea din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia.

32. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, a constatat că motivele invocate în cererea de apel declarată de Serghei Vicev sunt nefondate, iar hotărârea din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, a fost pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.

33. În ceea ce privește contestarea Ordinului nr. 18-II din 28 februarie 2023 privind concedierea, instanța de apel a reținut că măsura de desfacere a contractului individual de muncă a fost dispusă în temeiul art. 86 lit. k) din Codul muncii, care prevede posibilitatea concedierii pentru săvârșirea unei abateri disciplinare grave. Curtea de Apel Sud, sediul Cahul a constatat, pe baza probelor administrate (ordinul de concediere, explicațiile scrise, corespondența cu fondul „Kusanone” și materialele interne ale I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”), că reclamantul a admis încălcări de serviciu prin introducerea unor date eronate și necoordonate în documentația oficială privind participarea instituției la proiecte externe.

34. Instanța de apel a apreciat că procedura disciplinară a fost respectată, fiind asigurate drepturile salariatului la informare și la apărare, conform art. 207 alin. (1) și (2) din Codul muncii.

35. Cu referire la solicitarea restabilirii în funcția deținută, Curtea de Apel Sud, sediul Cahul a reținut că această pretenție nu poate fi admisă, întrucât concedierea s-a efectuat în mod legal, pe baza unor abateri disciplinare constatate, iar instanța de fond a apreciat corect circumstanțele de fapt și probele administrate.

36. În privința cererii privind încasarea salariului pentru perioada de absență forțată, instanța de apel a menționat că, în lipsa constatării nelegalității concedierii, nu există teme juridic pentru acordarea drepturilor salariale solicitate, întrucât lipsa de la muncă nu a avut un caracter neimputabil salariatului.

37. De asemenea, referitor la pretenția privind repararea prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că aceasta este neîntemeiată, întrucât nu a fost dovedită vreo acțiune ilicită sau abuzivă din partea angajatorului care să fi generat un prejudiciu moral reclamantului.

38. Subsecvent, în ceea ce privește cererea de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acestea pot fi compensate doar părții care a câștigat procesul, condiție care nu este îndeplinită în cauză.

39. Prin urmare, Curtea de Apel Sud, sediul Cahul a concluzionat că hotărârea din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, este legală și temeinică, fiind menținută integral, iar apelul declarat de Serghei Vicev a fost respins ca nefondat.

40. La 11 iulie 2025, Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi a declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii sale de chemare în judecată, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în sumă de 14000 de lei.

41. În motivarea recursului, Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi a reiterat motivele de fapt și de drept indicate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocând dezacordul cu decizia din 18 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, care în opinia sa este neîntemeiată și contradictorie.

42. Prin referința depusă la 09 septembrie 2025, I.M.S.P. „Spitalul Raional Taraclia”, reprezentată de avocatul Maxim Todorov a solicitat respingerea recursului înaintat de Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi, cu menținerea în vigoare a actului judecătoresc de dispoziție contestat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

44. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- f) recursul este vădit neîntemeiat.”

45. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

46. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 11 iulie 2025. Or, decizia Curții de Apel Sud, sediul Cahul a fost pronunțată la 18 aprilie 2025 și notificată recurentului Serghei Vicev și reprezentantului acestuia, avocatului Nicolai Carafizi, prin intermediul oficiului poștal la 21 și respectiv 23 mai 2025, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.175-176, Vol.II).

48. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.43).

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate

în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

50. În recursul declarat, Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi se limitează la formularea unor critici generale față de soluția instanței de apel, fără a arăta în mod concret care dintre ipotezele expres și limitativ prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) ar fi incidente cauzei de față. O atare omisiune face imposibilă analiza de legalitate a hotărârii recurate în raport cu obiectul și scopul recursului.

51. Or, este de principiu că recursul este o cale de atac de strictă legalitate, iar partea care înțelege să îl exercite are obligația procesuală de a indica în mod clar temeiurile de drept incidente, inclusiv prin raportare la eventuale abateri grave de la normele de procedură sau de interpretare juridică.

52. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță, garantat de art. 6 §1 din Convenție, nu este absolut, dar limitările admise de Curte trebuie să fie previzibile și proporționale, iar reclamantul trebuie să manifeste diligență în exercitarea căilor de atac.

53. Astfel, în cauza *Grosjean c. Franței* (2002), Curtea a reținut că o cale de atac nu poate fi considerată efectivă dacă persoana interesată nu este în măsură să înțeleagă ce condiții trebuie îndeplinite pentru ca instanța să o examineze în fond. De asemenea, în cauza *Walden c. Liechtenstein* (2001), CEDO a reiterat că lipsa unei motivări clare și a indicării temeiurilor legale poate conduce la respingerea unei căi de atac ca inadmisibile, fără ca acest fapt să încalce în sine art. 6, dacă reglementarea este clară și partea avea posibilitatea reală de a se conforma.

54. Prin urmare, în contextul cadrului legal, în care motivele de recurs sunt enumerate limitativ, prin art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, obligația recurentului era aceea de a individualiza motivul de recurs, astfel încât instanța să poată evalua dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru reanalizarea cauzei în calea extraordinară a recursului.

55. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

56. De altfel, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

58. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la art. 432 alin. (1) lit. d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, la caz, nefiind stabilite anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța ierarhic inferioară.

59. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 9 octombrie 1991).

60. De altfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de către Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi, conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător.

61. Totodată, Completul de judecată reține că instanța de apel a examinat expres legalitatea concedierii reclamantului prin prisma art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii și a constatat că, prin natura atribuțiilor exercitate în funcția de specialist în achiziții publice, acesta se încadra în categoria salariaților față de care angajatorul poate invoca pierderea încrederii, concluzie întemeiată pe circumstanțele de fapt stabilite și probele administrate în cauză. În acest sens, instanța de apel a reținut că atribuțiile reclamantului implicau acces direct la documentația financiară și la informații relevante pentru gestionarea proiectelor instituției, elemente ce justifică existența unui raport de încredere sporit între angajator și salariat.

62. Față de cele reținute, instanța de recurs constată că recursul este vădit neîntemeiat, întrucât: nu identifică în mod expres niciunul dintre temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu conține o motivare legală corespunzătoare a nelegalității deciziei recurate și nu se fundamentează pe jurisprudența națională sau europeană care să justifice reanalizarea cauzei în recurs.

63. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil.

64. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art.433 alin. (1) lit. f), art.440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Serghei Vicev, reprezentat de avocatul Nicolai Carafizi împotriva deciziei din 18 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu